

PUTEM AIKIDOA: Sensei Denis Reković

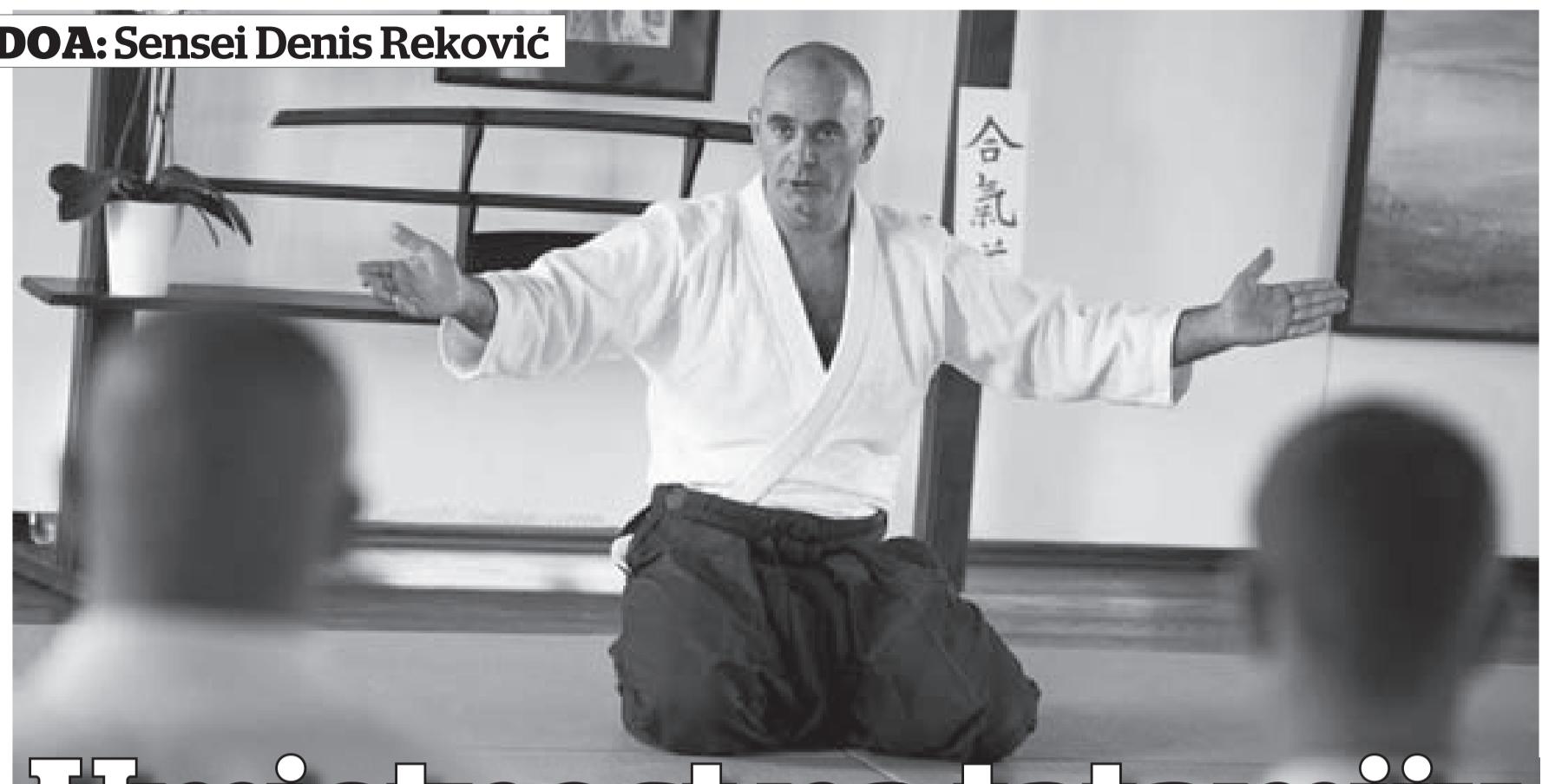
PODGORICA - Nevjerovatna umjetnička fuzija dogodila se u Muzeju pomorskog nasljeđa u Porto Montenegraru minulog mjeseca među apstraktnim slikama autorka Gordane Tomić. Slike inspirisane Zemljom izlazećeg sunca i članovi podgoričkog Aikido kluba „Centar“ predvođeni senseijem Denisom Rekovićem oživjeli su duh drevnog Japana.

Bilo je to, kako su primijetili učesnici i svjedoci atmosfere na pokaznom času aikidoa, kao da su drevni japanski ratnici u salu kročili sa umjetničkog platna i dočarali kojim putem streme umijeću i vrlini...

- Aikido pripada familiji japanskih borilačkih vještina, koje u svom nazivu sadrže riječ „do“ koja označava lični „put“, i ističe njihovu duhovnu dimenziju, koje su kao takve nastale u prvoj polovini prošlog vijeka. Malo je onih koji danas nijesu čuli za džudo (judo - put nježnosti), karate-do (put prazne šake) ili kendo (put mača). No, za razliku od tih vještina, koje su vremenom dobile i svoj sportski aspekt, koji je postao njihova dominantna karakteristika makar u poimanju prosječnog posmatrača, aikido je ostao vjezan izučavanju principa i razvoju fizičkih, duhovnih i drugih potencijala pojedinca bez sistema nadmetanja - pojačava Reković u razgovoru za naš list.

POBJEDA: U čemu je ishodište aikidoa, kao jedne od najmlađih japanskih borilačkih vještina, i koji su to aspekti koji su uticali da u njemu budu tako izraženi tradicija i duhovnost?

REKOVIĆ: Dio odgovora daje sam naziv koji se sastoji od tri pojma koji u tradiciji Zemlje izlazećeg sunca imaju fundamentalan značaj, a to su AI - pojam koji označava susret, uklapanje; KI - koji označava izvornu, životnu energiju i DO - koji, kako je rečeno, predstavlja lični duhovni put pojedinca. Tome treba dodati da je Morihei Uješiba, osnivač aikidoa, pored nespornih elemenata tradicije Zemlje izlazećeg sunca u sam temelj vještine koju je stvorio utkao i suštinu sopstvene filozofije koja podrazumijeva mir, ljubav i harmoniju sa univerzumom do koje je došao ličnim prosvjetljenjem na životnom putu koji nije bio nima-

Umjetnost na tatamiju

S obzirom na prirodu aikidoa kao borilačke vještine koja ne podrazumijeva takmičenje i osvajanje titule kao određenog cilja, čitavo težište izučavanja prenosi se na nivo individualnog i životnog, a to podrazumijeva da se inspiracija i ostvarenje nalazi na ličnom nivou

lo jednostavan i lak.

POBJEDA: Za aikido nikada nije kasno i to je vještina koju čovjek može da praktikuje do kraja svog puta. Koja je njegova misija, ideja i u čemu se sastoji ono što je Uješiba nazvao „umijećem mira“?

REKOVIĆ: Upravo tako, s obzirom na prirodu aikidoa kao borilačke vještine koja ne podrazumijeva takmičenje i osvajanje titule kao određenog cilja, čitavo težište izučavanja se prenosi na nivo individualnog i životnog, a to podrazumijeva da se inspiracija i ostvarenje nalazi na ličnom nivou. Ta činjenica daje slobodu da se aikido izučava u skladu sa ličnim afinitetima i mogućnostima pa samim tim ni godine, ni pol, ni neki

drugi aspekti nijesu prepreka da se krene putem aikidoa.

Kao i svaki lični, duhovni put kojim se krene i aikido donosi mnogo toga čemu će se neko unutrašnje „ja“ suprotstaviti, a sa svim tim pojedinac treba da se izbori što je, bili mi toga svjesni ili ne, najlakše ako nađemo mir u sebi u svakoj situaciji u kojoj se nađemo. Ostamo pri ovome, jer svaka dalja elaboracija na ovu temu bi zahtijevala puno više prostora i vremena.

POBJEDA: Laicima koji prvi put posmatraju rad vrhunskih aikido majstora harmonizovan odnos partnera izgleda kao ples, gotovo figiran... U suštini je to perfektno uklapanje, apsorpcija i usmjeravanje energije, manifestacija osjećaja za prostor, pravovremenost, pokret... Kako se postiže takvo umijeće?

REKOVIĆ: Kao i kod svake umjetnosti, što aikido jeste u svojoj suštini, neophodan je predan i dugotrajan rad kao i vjera prije svega u sebe da se mogu spoznati principi koji, gledano sa strane, izgledaju čudno i nadna-

ravno, a u stvari prisutni su kod svake individue. Imajući to u vidu, duhovni razvoj neodvojiv je od fizičkog i nakon određenog vremena izučavanja aikidoa i razvoja sopstvene svijesti upravo je duhovni aspekt onaj koji počne da dominira. Agđe je duhovnost, tu je i ljepota.

POBJEDA: Da li je taj umjetnički aspekt aikidoa kao vještine bio prirodna „pogodnost“ da aikidoke iz Aikido kluba „Centar“ iz Podgorice budu na neki način živi segment i ostvarenje japanske duhovnosti videne, na za tu priliku upodobljenom dođou, tokom juna u Muzeju pomorskog nasljeđa u Porto Montenegruru?

REKOVIĆ: Prije svega, treba naglasiti da je javni aikido čas bio upriličen kao dio izložbe slika poznate umjetnice Gordane Tomić, koja je porijeklom sa ovih prostora i koja je kroz svoju izložbu pod nazivom „Sakura će ponovo cvati“ već donijela duh Zemlje izlazećeg sunca u Porto Montenegro.

Gordana nam je predstavila svoju ideju koju smo vrlo rado prihvatali. A onda, kako to već biva sa energijama, naročito onim dobrim, stvorio se sinergijski efekat koji je

nemarujući njegovu prirodu borilačke vještine. Smatram da smo u tome i uspjeli te da su posjetiocima časa bili u prilici da kroz našu vibraciju i ambijent koji smo stvorili makar na kratko osjeti duh Japana.

POBJEDA: Od kada postoji vaš klub i kako uputiti znatiželjne da počnu da izučavaju aikido?

REKOVIĆ: Aikido klub „Centar“ djeluje već sedam godina, član je crnogorskog Aikido saveza i časove drži tri puta sedmично u odvojenim terminima kako za djecu tako i za odrasle. Ne bih ovaj tekst opterećivao sa informacijama gdje i kad držimo časove, jer će čitalac kojegje ovaj intervju zaintrigirao da krene putem aikidoa zasigurno naći put do nas ili do nekog drugog kluba. U svakom slučaju, dobrodošli i srećan put.

L.PERIĆ

foto:D.MILJANIĆ

GDJE JE DUHOVNOST TU JE ILJEPOTA: Detalj sa tatamija

Duhovni razvoj neodvojiv je od fizičkog

Dočarali kojim putem streme umijeću i vrlini

Aikido se izučava u skladu sa ličnim afinitetima i mogućnostima